

Vi står altså i den situation, og jeg vil godt spørge statsministeren, om det ikke er dybt utilfredsstillende, at der nu kan ses frem til en lang periode med rent militærstyre, rent britisk/amerikansk/dansk militærstyre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg deler ikke på nogen måde hr. Keld Albrechtsens bekymringer. Jeg vil gerne slå fast, at der ikke foreligger oplysninger for mig om, at amerikanerne eller andre skulle have opgivet bestræbelserne på at få dannet en irakisk regering.

Tværtimod går bestræbelserne netop ud på, at der dannes en regering med baggrund i det irakiske samfund med bred opbakning fra alle grupper i det irakiske samfund. Det er faktisk det, det drejer sig om.

Jeg hilser med tilfredshed, at der nu bliver gjort forsøg på at få vedtaget en FN-resolution. Der vil selvfølgelig være forhandlinger om den, og det er også muligt, at den endelige udgave bliver anderledes end forslaget, men jeg hilser med tilfredshed, at der gøres forsøg på at få vedtaget en FN-resolution.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes jo, at statsministeren generelt forholder sig noget sorgløst til disse problemer, som vokser dag for dag, og jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke er rigtigt, at den tekst, der nu ligger til behandling i FN's Sikkerhedsråd, overdrager besættelsesmagten kontrollen med Iraks olieindtægter og alle fremtidige indtægter, så længe de altså er besættelsesmagt og kan disponere over dem.

Samtidig står vi i den situation, at de kan forblive som besættelsesmagt med eller uden denne såkaldt provisoriske regering. Om det så kan lykkes at få dannet den eller ej, må vi jo så bore nærmere i.

Men finder statsministeren ikke, det er dybt utilfredsstillende, at man nu altså har en situation, hvor et rent militærstyre på ubestemt tid og i hvert fald et år frem råder over Iraks olieindtægter, og at der ikke ser ud til at blive nogen som helst irakisk involvering i det her og slet ikke noget, der kunne minde om forberedelser til et egentligt demokrati?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne slå to ting fast. For det første, at meningen med det hele er, at olien og indtægterne fra olien skal komme det irakiske folk til gode. Oliens tilhører det irakiske folk, indtægterne skal

komme det irakiske folk til gode, det er det, det hele går ud på. I samme øjeblik, der er dannet en irakisk regering, jamen så vil det selvfølgelig også være denne regering, som råder over indtægterne.

Kl. 12.05

Det andet, jeg vil slå fast, er, at USA, Storbritannien og andre, der deltager i en stabiliseringsstyrke, og det har Danmark jo som bekendt også besluttet at gøre, jo kun har det ønske at kunne komme ud igen hurtigst muligt. Men det, vi bare må se i øjnene, er, at der er behov for hjælp til at sætte en positiv udvikling i gang i Irak; en ny regering har behov for hjælp til at komme i gang.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg synes ikke, statsministeren svarer på det grundlæggende problem, nemlig om det kan være rigtigt, at der skal være militærstyre i månedsvis, måske endda i flere år, men det er statsministeren tilsyneladende ikke bekymret over.

Så vil jeg godt spørge: I den resolution, der ligger, er det tilsyneladende ikke på nuværende tidspunkt lykkedes heller at få våbeninspektørerne ind. Jeg vil godt minde statsministeren om, at man startede hele dette militære projekt på basis af en påstand om, at der var masseødelæggelsesvåben, dem har man så ikke kunnet finde. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får afklaret det spørgsmål, om de rent faktisk er der eller har været der, og at der derfor er brug for våbeninspektørerne.

Hvorfor er våbeninspektørerne endnu ikke kommet ind i en resolutionstekst? Mener statsministeren, det er acceptabelt, at man nu bare fejler spørgsmålet om våbeninspektionen, som det hele startede med, ind under gultæppet i forbindelse med en kommende resolution, fordi USA ikke brød sig om at få våbeninspektørerne ind og aldrig har gjort det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan ikke udtale mig om, hvordan den endelige udgave af en vedtaget resolution i FN's Sikkerhedsråd vil blive; det afhænger af de forhandlinger, der finder sted i FN's Sikkerhedsråd.

Det, vi må konstatere, er jo, at det i hvert fald ikke lykkedes våbeninspektørerne i deres hidtidige indsats at finde de våben, som vi ved Saddam Hussein har rådet over, eller få klarlagt, hvad der er blevet af dem. Derfor er det jo nu en eftersøgning, som bl.a. amerikanerne foretager med stor intensitet. Jeg er ikke i tvivl om, at det